

Lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713);

utfärdad den 6 mars 2008.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om om försäkringsrörelselagen (1982:713)³

dels att 1 kap. 3, 8 a och 10 §§, 1 a kap. 7 §, 2 a kap. 1 och 4 §§, 7 kap. 1–3, 9, 9 a, 10, 10 c, 10 f, 10 g, 11, 23, 24 och 25–27 §§, 7 a kap. 1 §, 12 kap. 9 a § samt 19 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 1 kap. 3 b, 9 g och 9 h §§ samt 7 kap. 15 §, av följande lydelse.

1 kap.

3 §⁴ Ett försäkringsbolag får inte driva annan rörelse än försäkringsrörelse, om det inte finns särskilda skäl för det.

Rörelse som avses i 2 kap. 3 b § (direkt livförsäkringsrörelse) får förenas endast med direkt skadeförsäkringsrörelse som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 1 och 2 samt med rörelse avseende återförsäkring av försäkring enligt någon av dessa klasser och av livförsäkring, om inte något annat följer av tredje stycket.

Utöver vad som följer av andra stycket får direkt livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse bedrivas i samma försäkringsbolag, om sådan verksamhet samtidigt bedrevs vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, den 2 maj 1992.

Direkt livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse som bedrivs i samma försäkringsbolag enligt andra eller tredje stycket ska hållas åtskilda hos bolaget.

Särskilda bestämmelser finns i 5 kap. 1 § om försäkringsbolagets upplåning.

3 b § Med återförsäkring förstås i denna lag verksamhet som består i att överta risker som överläts av ett försäkringsföretag eller av en medlem i en

¹ Prop. 2007/08:40, bet. 2007/08: FiU15, rskr. 2007/08:136.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EGT L 323, 9.12.2005 s. 1, Celex 32005 L0068).

³ Lagen omtryckt 1995:1567.

⁴ Senaste lydelse 1999:1124.

försäkringssammanslutning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Med återförsäkringsbolag avses ett försäkringsbolag som har fått koncession bara för rörelse som avser återförsäkring.

Ett återförsäkringsbolag får inte driva annan rörelse än återförsäkringsrörelse och därmed sammanhängande verksamhet.

8 a §⁵ Ett försäkringsbolag ska, utöver tillgångar som krävs för skuldteckning enligt 7 kap. 9 §, vid varje tidpunkt ha en tillräcklig kapitalbas. Bestämmelser om vilka poster kapitalbasen får omfatta och om avräkning från den finns i 7 kap. 22 och 24 a §§ och 26 § femte stycket för livförsäkringsrörelse samt i 7 kap. 24 och 24 a §§ och 27 § fjärde stycket för skadeförsäkringsrörelse.

När verksamheten utövas ska kapitalbasen minst uppgå till en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens art och omfattning (solvensmarginalen) enligt bestämmelserna i 7 kap. 23 § för livförsäkringsrörelse och i 7 kap. 25 § för skadeförsäkringsrörelse. Dock ska kapitalbasen aldrig vara mindre än det garantibelopp som anges i 7 kap. 26 § för livförsäkringsrörelse och i 7 kap. 27 § för skadeförsäkringsrörelse.

När ett försäkringsbolag bildas ska kapitalbasen minst uppgå till garantibeloppet.

Om kapitalbasen understiger solvensmarginalen eller garantibeloppet ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt bestämmelserna i 19 kap. 11 § fjärde, sjätte och sjunde styckena.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor för att ta in poster i kapitalbasen och räkna av poster från den enligt 7 kap. 22, 24 och 24 a §§ samt 7 a kap. 4 §, och om omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt ska beräknas.

9 g § Med behörig myndighet förstås i denna lag en utländsk myndighet inom EES som har behörighet att utöva tillsyn över utländska försäkringsföretag eller tjänstepensionsinstitut.

9 h § Med specialföretag förstås i denna lag ett utländskt företag som, utan att vara försäkringsföretag, övertar risker från ett försäkringsföretag och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande.

10 §⁶ Om ett försäkringsbolag driver rörelse i utlandet, får sådana avvikelser från denna lag i enskilda fall beslutas som föranleds av hänsyn till utländsk rätt eller rättstillämpning.

I fråga om skadeförsäkringar får undantag från denna lag i ett enskilt fall beslutas helt eller till vissa delar för

1. ömsesidiga försäkringsbolag som driver skadeförsäkringsrörelse under förutsättning att verksamheten inte omfattar kredit- eller borgensförsäkring eller annan ansvarsförsäkring än sådan som enligt 2 kap. 3 a § tredje stycket

⁵ Senaste lydelse 2006:533.

⁶ Senaste lydelse 2003:510. Ändringen innebär bl.a. att första stycket upphävs.

behandlas som underordnad, bolagsordningen innehåller bestämmelser som i enlighet med 7 § tillåter uttaxering från delägare, den årliga premieinkomsten från skadeförsäkringsrörelsen inte överstiger ett belopp motsvarande fem miljoner euro, samt att minst hälften av premieinkomsten kommer från bolagets delägare, och

2. lokala skadeförsäkringsbolag som meddelar endast försäkring enligt 2 kap. 3 a § första stycket klass 18 (assistans) i form av naturaförmåner och vilkas årliga premieinkomst inte överstiger ett belopp motsvarande 200 000 euro.

Finansinspektionen fattar beslut enligt denna paragraf. Regeringen prövar dock ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt.

1 a kap.

7 §⁷ I fråga om europabolag med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i SE-förordningen (dualistiskt organiserade europabolag) ska vad som sägs i följande bestämmelser i denna lag om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 2 kap. 3 § femte stycket 3 om ledningsprövning,
- 7 a kap. 10 § om tystnadsplikt,
- 8 kap. 1 § femte stycket om suppleanter,
- 8 kap. 2 § första stycket om förtida avgång,
- 8 kap. 4 § om bosättningskrav och obehörighetsgrunder,
- 8 kap. 6 § om anmälan av aktieinnehav,
- 8 kap. 10 § tredje stycket om protokoll,
- 8 kap. 11 § första stycket andra meningen om beslutsunderlag,
- 8 kap. 11 § första stycket tredje meningen om inträde av suppleant,
- 8 kap. 12 § första stycket om jäv,
- 8 kap. 17 § om registrering,
- 9 kap. 12 § om upplysningsplikt mot bolagsstämman,
- 9 kap. 20 § om klander av bolagsstämmobeslut,
- 9 kap. 21 § om talan mot bolaget och skiljeförfarande,
- 10 kap. 5 § om revisorsjäv,
- 10 kap. 9 § om tillhandahållande av upplysningar till revisorn,
- 10 kap. 11 § första stycket om revisionsberättelsen,
- 11 kap. 11 § om jäv för lekmannarevisorer,
- 11 kap. 14 § om lekmannarevisorns granskningsrapport,
- 12 kap. 12 och 13 §§ om förbud mot vissa lån m.m.,
- 14 kap. 3 § om tvångslikvidation,
- 14 kap. 18 § andra–fjärde styckena om styrelseval i samband med upphörande av likvidation,
- 16 kap. 1 och 4–6 §§ om skadestånd,
- 19 kap. 8 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen,
- 19 kap. 9 § andra stycket om rätt för Finansinspektionen att närvara vid styrelsesammanträde och delta i överläggningarna,
- 19 kap. 11 § andra stycket om föreläggande att vidta rättelse,

⁷ Senaste lydelse 2004:578.

19 kap. 16 § första meningen om förbud för en ledamot i Finansinspektionens styrelse eller en befattningshavare hos inspektionen att ingå i ett svenskt försäkringsbolags styrelse, och

20 kap. 4 a § om avregistrering av ledamot.

2 a kap.

1 §⁸ Ett försäkringsbolag som inte är ett återförsäkringsbolag och som avser att upprätta en filial, agentur eller annat liknande driftställe (sekundäretablering) i ett annat EES-land ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas.

Underrättelsen enligt första stycket ska innehålla

1. uppgift om i vilket land sekundäretableringen ska upprättas,
2. en plan för den tilltänkta verksamheten, med angivande av sekundäretableringens organisation och vilket slags försäkringsverksamhet som ska drivas där,
3. uppgift om sekundäretableringens adress, och
4. uppgift om vem som är företrädare för sekundäretableringen.

Om ett försäkringsbolag från en sekundäretablering ska meddela försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 10 (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande avser försäkring av fraktförarens ansvar, ska underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran om att bolaget är medlem i motsvarigheten till Trafikförsäkringsföreningen i sekundäretableringens EES-land och i det landets nationella garantifond.

Varje gång ett försäkringsbolag åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering meddela tjänstepensionsförsäkring, ska bolaget lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen.

Underrättelsen enligt fjärde stycket ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad den i andra stycket 2 angivna verksamhetsplanen i övrigt ska innehålla.

4 §⁹ Om ett försäkringsbolag som inte är ett återförsäkringsbolag avser att från Sverige eller från en sekundäretablering i ett annat land inom EES meddela försäkringar för risker belägna i eller för åtaganden som ska fullgöras i ett tredje EES-land, och detta ska ske utan förmedling av en sekundäretablering i det landet (gränsöverskridande verksamhet), ska bolaget underrätta Finansinspektionen om det. I underrättelsen ska det anges vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna ska omfatta.

Varje gång ett försäkringsbolag åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet meddela tjänstepensionsförsäkring, ska bolaget lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen.

Underrättelsen enligt andra stycket ska innehålla

⁸ Senaste lydelse 2005:1121.

⁹ Senaste lydelse 2005:1121.

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte när bolag i annan egenskap än ledande försäkringsgivare deltar i koassuransavtal (samförsäkring) avseende stora risker.

Med stora risker avses

1. de försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 4–7, 11 och 12,
2. de försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 14 och 15, om försäkringstagaren är näringsidkare och den försäkrade risken avser näringsverksamheten, och
3. de försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 3, 8–10, 13 och 16, om försäkringstagaren är näringsidkare och minst två av följande förutsättningar är uppfyllda enligt senast fastställda resultat- och balansräkning:
 - a) försäkringstagaren har en balansomslutning som uppgår till minst ett belopp motsvarande 6 200 000 euro,
 - b) försäkringstagaren har en bruttoomsättning som uppgår till minst ett belopp motsvarande 12 800 000 euro,
 - c) försäkringstagaren har haft i genomsnitt minst 250 personer anställda.

Om försäkringstagaren ingår i en koncern som avger koncernredovisning, ska förutsättningarna i femte stycket 3 gälla koncernen.

7 kap.

1 §¹⁰ Ett försäkringsbolags försäkringstekniska avsättningar ska motsvara belopp som krävs för att bolaget vid varje tidpunkt ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal. De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara bolagets ansvarighet för

1. försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning),

2. inträffade oregrerade försäkringsfall, kostnader för regleringen av dessa samt återbäring som förfallit till betalning men inte betalats ut (oregrerade skador),

3. sådan återbäring som är garanterad i nominella eller reala belopp (garanterad återbäring), och som inte omfattas av 1 eller 2,

4. sådan återbäring inom livförsäkringsrörelse som är villkorad av värdeförändringar på tillgångar eller av ett visst försäkringstekniskt resultat som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade står risken för (villkorad återbäring), och

5. fondförsäkringar som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken för (fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken).

Ansvaret flera försäkringsbolag solidariskt för en försäkring, ska vid beräkningen av det enskilda bolagets försäkringstekniska avsättningar endast

¹⁰ Senaste lydelse 1999:600.

beaktas den del av försäkringen som enligt avtal mellan bolagen avser det bolaget.

Avsättning för oreglerade skador ska beräknas särskilt för varje försäkringsfall. För skadeförsäkringsrörelse får statistiska metoder användas om de leder till en tillräcklig avsättning med beaktande av skadornas art.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

2 §¹¹ Avsättningen för ej intjänade premier ska beräknas så att den alltid motsvarar summan av avsättningarna för varje försäkringsavtal. Avsättningen för kvardröjande risker ska avse ett för bolaget beräknat tillägg som utöver avsättningen för ej intjänade premier kan anses behövt för att täcka framtida kostnader som har samband med ingångna försäkringsavtal. En försäkringsmatematiskt vedertagen beräkningsmetod för kollektiv beräkning av avsättningarna får dock användas, om avsättningen beräknad enligt en sådan metod ger i stort sett samma resultat som om avsättningen hade beräknats för varje försäkring.

Livförsäkringsavsättningen för direkt försäkring ska beräknas så att den alltid motsvarar summan av avsättningarna för varje livförsäkringsavtal beräknat enligt tredje stycket. I avsättningen ska det tillägg inräknas som behövs för att täcka alla förluster på grund av att försäkringarna upphör i förtid. En annan försäkringsmatematiskt vedertagen beräkningsmetod för kollektiv beräkning av avsättningarna får användas, om den ger i stort sett samma resultat som om avsättningen hade beräknats för varje försäkring.

Livförsäkringsavsättningen för ett livförsäkringsavtal om direkt försäkring utgörs av skillnaden mellan det förväntade kapitalvärdet av bolagets framtida utgifter för försäkringsavtalet och det förväntade kapitalvärdet av de premier bolaget ytterligare kan ha att ta ut för försäkringsavtalet (prospektiv beräkningsmetod). En annan försäkringsmatematiskt vedertagen beräkningsmetod får användas, om avsättningen beräknad enligt en sådan metod inte blir lägre än om en prospektiv beräkningsmetod hade använts eller om den metoden inte är möjlig att tillämpa för försäkringsavtalet.

Beräkningen enligt andra och tredje styckena ska grundas på antaganden om dödlighet och andra riskmått, räntesats samt driftskostnader som var för sig är betryggande.

I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska de antaganden som avses i fjärde stycket göras på ett aktsamt sätt.

Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska utföras minst en gång om året.

Finansinspektionen får i enskilda fall besluta om undantag från vad som anges i sjätte stycket. Beräkningarna måste dock alltid utföras minst vart tredje år.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om beräkning av livförsäkringsavsättningar.

3 §¹² Ett försäkringsbolag ska upprätta och följa försäkringstekniska riktlinjer. Sådana riktlinjer ska innehålla principerna för

1. hur premier bestäms,
2. beräkning av försäkringstekniska avsättningar,
3. återköp och belåning av försäkringar,
4. fördelning av återbäring till försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade,

5. avgivande och mottagande av återförsäkring, samt
6. hur soliditeten ska tillgodoses.

De försäkringstekniska riktlinjerna ska kompletteras med ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag. Underlaget ska innehålla de antaganden som behövs för att beräkna

1. premier, försäkringstekniska avsättningar, tekniska återköpsvärden och belåningsvärden,
2. gränserna för skyldigheten att teckna återförsäkring och begränsningarna för mottagen återförsäkring,
3. fördelningen av återbäring, samt
4. soliditetsreserver.

Om det med hänsyn till försäkringarnas beskaffenhet eller av annat särskilt skäl saknas anledning att upprätta ett sådant beräkningsunderlag får bolaget helt eller delvis avstå från att upprätta det.

9 §¹³ Ett försäkringsbolag ska ha tillgångar för skuldtäckning som minst uppgår till ett belopp som motsvarar

1. försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
2. värdet av reservdeposition som en återförsäkringsgivare har ställt hos bolaget, och
3. utjämningsreserv för kreditförsäkring enligt 12 kap. 9 a §.

Skuldtäckningstillgångarna ska placeras och värderas enligt 9 a–10 f, 12, 13, 15 och 29 §§.

Med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning avses de försäkringstekniska avsättningarna inklusive mottagen återförsäkring och med avdrag för avgiven återförsäkring.

Om avgiven återförsäkring inte bidrar till att minska bolagets risktagande, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att avdrag inte får göras för sådan återförsäkring. Om den som har mottagit återförsäkringen är auktoriserad i en annan stat inom EES, får avdrag inte vägras av skäl som har sin grund i bristande sundhet i återförsäkringsföretagets eller försäkringsföretagets finanser.

9 a § De tillgångar som används för skuldtäckning ska placeras så att lämplig riskspridning uppnås. Tillgångarna ska, med beaktande av bolagets försäkringsåtaganden och förändringar i tillgångarnas framtida värde och avkastning, placeras så att bolagets betalningsberedskap är tillfredsställande och den förväntade avkastningen tillräcklig.

¹² Senaste lydelse 1999:600.

¹³ Senaste lydelse 2005:1121.

10 §¹⁴ För skuldtäckning som avses i 9 § får, med de begränsningar som anges i andra–sjätte styckena och 10 a–10 d §§, följande tillgångar användas:

1. Obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar för.

2. Obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska gemenskaperna eller utländska stater eller centralbanker svarar för.

3. Obligationer eller andra skuldförbindelser som utländsk kommun eller därmed jämförlig utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd svarar för.

4. Obligationer eller andra skuldförbindelser som internationella organisationer svarar för.

5. Fordringar på premie eller andra fordringar på försäkringstagare som har samband med försäkringsavtal, om rättssubjekt som anges i 1–4 svarar för fordran. Ett försäkringsbolag som ingår i en koncern och vars verksamhet uteslutande består i att försäkra risker inom koncernen, får för skuldtäckning även använda fordringar som bolag inom koncernen svarar för. Om en fordran enligt denna punkt varit förfallen till betalning längre tid än tre månader, får den dock inte användas för skuldtäckning.

5 a. Fordringar på premier för skadeförsäkring får, när flera premieperioder avtalats och fordringarna avser premier som inte förfallit till betalning för andra perioder än den första, användas för skuldtäckning upp till det belopp som svarar mot avsättningen för försäkringsåtagandet, om avsikten är att åtagandet ska sägas upp vid dröjsmål med betalningen.

6. Skuldförbindelser med säkerhet i bolagets livförsäkringsbrev, inom återköpsvärdet.

7. Medel på konto i bank, kreditmarknadsföretag eller utländskt kreditinstitut.

8. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för. Med kreditinstitut avses bank, kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan och Sveriges allmänna hypoteksbank.

9. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för.

10. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för.

11. Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett publikt aktiebolag, ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag, med undantag av bolag som avses i 12.

12. Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag, under förutsättning att bolaget har till uppgift att äga sådana tillgångar som anges i 13.

13. Fastigheter, tomträtter och byggnader samt andelar i sådan egendom.

14. Skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–4 och 8–10 svarar för och som panträtt i fastighet eller tomträtt lämnats som säkerhet för. Panträtten ska ligga inom en viss andel av fastig-

¹⁴ Senaste lydelse 2007:532.

hetens eller tomträttens värde. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om andelens storlek och om värdering av fastigheter och tomträtter för tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt.

15. Skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–4 och 8–10 svarar för och som annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt lämnats som säkerhet för.

16. Kassa.

17. Andelar i investeringsfonder och i sådana fondföretag som avses i 1 kap. 7 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, om de förvaltade tillgångarna huvudsakligen består av tillgångar som får användas för skuldtäckning. Vid tillämpningen av denna punkt krävs inte en sådan anmälan från fondförvaltaren som avses i nämnda paragraf.

18. Beslutad överskjutande skatt.

19. Återförsäkringsgivares fordran hos det avgivande försäkringsbolaget (återförsäkringstagaren) som grundas på att återförsäkringstagaren har hållit kvar tillgångar som motsvarar en avgiven återförsäkring.

Andra fondpapper än sådana som avses i 10 a § första stycket 1, får bara användas för skuldtäckning om de är kortfristigt realiserbara eller är föremål för handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES.

Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett privat aktiebolag får användas för skuldtäckning under förutsättning att bolaget är ett dotterbolag som anges i 10 a § första stycket 1.

Utländska tillgångar som avses i första stycket 2–4, 7 och 9–12 får användas för skuldtäckning i den mån det följer av föreskrifter som meddelats av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt

1. såvitt angår första stycket 2, om vilka utländska stater och utländska centralbanker som avses,

2. såvitt angår första stycket 4, om vilka internationella organisationer som avses, samt

3. såvitt angår första stycket 3, 7 och 9–12, om vilka stater de rättssubjekt som avses ska vara belägna eller ha sitt säte i.

Tillgångar får användas för skuldtäckning endast till den del de inte belastas av panträtt eller annan säkerhetsrätt.

För att tillgångar enligt första stycket 13 ska få användas för skuldtäckning ska byggnader som hör till fastigheter och tomträtter vara brandförsäkrade. Detsamma gäller byggnader som hör till fastigheter och tomträtter som utgör säkerhet för skuldförbindelser enligt första stycket 14.

Förlagsbevis och förlagsandelsbevis ska vid tillämpningen av bestämmelserna i 10 b och 10 c §§ jämföras med tillgångar som anges i första stycket 11 och 12.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, besluta att även andra slag av tillgångar än som anges i första stycket tillfälligt får användas för skuldtäckning.

Obligationer eller andra skuldförbindelser och aktier eller andra värdepapper utgivna av ett specialföretag får användas för skuldtäckning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förutsättningarna för användning av dessa tillgångar för skuldtäckning.

10 c §¹⁵ Värdet av en enskild placering får motsvara högst följande andelar av det belopp som ska skuldtäckas:

1. Fem procent om placeringen utgörs av en fastighet, tomträtt eller byggnad, eller en grupp av sådan egendom, om egendomen eller egendomarna är belägna på ett sådant sätt att de ur risksynpunkt utgör en investering. Motsvarande ska gälla för andelar i sådan egendom.

2. Fem procent om placeringen utgörs av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier eller obligationer eller skuldförbindelser från samma emittent eller samma låntagare, om inte något annat följer av 3 eller 4.

3. Tio procent om placeringen utgörs av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier eller obligationer eller skuldförbindelser från samma emittent eller låntagare, om denne är sådant rättssubjekt som anges i 10 § första stycket 8 eller 9. Det sammanlagda innehavet av sådana tillgångar får uppgå till högst 40 procent av det belopp som ska skuldtäckas. Andelen aktier eller andra värdepapper som kan jämföras med aktier från samma emittent får dock inte överstiga fem procent av det belopp som ska skuldtäckas.

4. Tjugofem procent om placeringen utgörs av skuldförbindelser från samma emittent utgivna enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer eller motsvarande utländska skuldförbindelser.

Det sammanlagda innehavet av placeringar enligt första stycket 2–4 som härrör från samma emittent eller låntagare får uppgå till högst tjugofem procent av det belopp som ska skuldtäckas.

Begränsningarna i första stycket 2–4 ska tillämpas på motsvarande sätt för grupper av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning. Med en sådan grupp avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller därför att de, utan att stå i sådant förhållande, har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Begränsningarna i första stycket 2 och 3 gäller inte sådana i 10 § första stycket 1–5 angivna tillgångar som får användas för skuldtäckning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får inom de ramar som anges i första stycket meddela föreskrifter om lämplig riskspridning.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i ett enskilt fall besluta om tillfälliga avvikelser från de begränsningar som anges i första stycket.

10 f §¹⁶ Fordringar på någon annan än försäkringstagare ska beaktas endast till den del de överstiger belopp som gäldenären har att fordra av bolaget.

¹⁵ Senaste lydelse 2004:53.

¹⁶ Senaste lydelse 1999:600. Ändringen innebär bl.a. att tredje och femte styckena upphävs.

De tillgångar som används för skuldtäckning ska värderas till verkligt värde. Från detta värde ska avdrag göras för skulder som hänför sig till förvärvet av tillgången.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. värdering till verkligt värde, och
2. vilket värde som tillgångar som anges i 10 § första stycket 13 högst får tas upp till.

För sådana aktier i dotterbolag, som med stöd av 10 a § första stycket 1 används för skuldtäckning, får inte högre värde fastställas än det värde som skulle ha fastställts för tillgångarna sammanlagt, efter avdrag för bolagets skulder, om de ägts direkt av försäkringsbolaget. Om försäkringsbolaget inte äger samtliga aktier i dotterbolaget, beaktas endast så stor del av tillgångarnas värde som svarar mot aktieinnehavet.

10 g §¹⁷ Ett försäkringsbolag ska upprätta och följa placeringsriktlinjer. Sådana riktlinjer ska innehålla principerna för placering av samtliga tillgångar, med en särskild redovisning av principerna för placering av de tillgångar som används för skuldtäckning.

Livförsäkringstagare och de som erbjuds att teckna en livförsäkring i bolaget ska informeras om det huvudsakliga innehållet i riktlinjerna, om det inte med hänsyn till försäkringens särskilda beskaffenhet eller av annat särskilt skäl saknas anledning till sådan information. Avser verksamheten tjänstepensionsförsäkring, ska informationen ges även till andra ersättningsberättigade på grund av försäkringen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad riktlinjerna för verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska innehålla samt om skyldigheten att lämna information och om vilka försäkringar som inte ska omfattas av informationsskyldigheten.

För placeringsriktlinjer i försäkringsbolag som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska bestämmelserna i 8 a § tillämpas.

11 §¹⁸ Ett försäkringsbolag ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar som används för skuldtäckning och tillgångarnas värde. Om 1 kap. 3 a § är tillämplig på försäkringsbolagets verksamhet, ska bolaget föra ett särskilt register för de tillgångar som används för skuldtäckning i verksamheten avseende tjänstepensionsförsäkring.

Om en tillgång som antecknats i ett register har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för skuldtäckning, ska detta antecknas i registret.

15 §¹⁹ Bestämmelserna i 10 § första–åttonde styckena och 10 a–10 e §§ gäller inte för återförsäkringsbolag. För sådana bolag gäller, utöver de begränsningar som följer av 9 a § och 10 § nionde stycket, att skuldtäckningstillgångarna ska placeras så att det möjliggör för bolaget att på ett lämpligt sätt anpassa sig till ändrade ekonomiska omständigheter och till katastrofer

¹⁷ Senaste lydelse 2005:1121.

¹⁸ Senaste lydelse 2005:1121.

¹⁹ Tidigare 15 § upphävd genom 1999:600.

som får betydande följder för bolaget. Placeringar i tillgångar som inte handlas på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES ska hållas på aktsamma nivåer.

23 §²⁰ Solvensmarginalen enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska för direkt livförsäkringsrörelse bestämmas på det sätt som anges i denna paragraf.

Solvensmarginalen för livförsäkring som avses i 2 kap. 3 b § första stycket klasserna 1 a, 2 och 3 utgör summan av följande belopp:

1. fyra procent av den del av försäkringstekniska avsättningar enligt 1 §, som svarar mot åtaganden med en finansiell eller försäkringsteknisk risk för försäkringsbolaget, utan avdrag för avgiven återförsäkring (bruttoavsättning) multiplicerat med en faktor som motsvarar förhållandet för det föregående räkenskapsåret mellan sådana försäkringstekniska avsättningar efter avdrag för avgiven återförsäkring och bruttoavsättningen; faktorn får dock inte understiga 0,85,

2. en procent av försäkringstekniska avsättningar i övrigt beräknade på det sätt som anges i 1, om

a) försäkringstiden överstiger fem år och det belopp som ska täcka driftskostnaderna är bestämt för längre tid än fem år, eller

b) avsättningarna är förenade med en rörelserisk för bolaget som inte är oväsentlig,

3. tre tiondels procent av samtliga positiva risksummor multiplicerat med en faktor som motsvarar förhållandet för det föregående räkenskapsåret mellan de positiva risksummorna efter avdrag för avgiven återförsäkring och de positiva risksummorna utan sådant avdrag; faktorn får dock inte understiga 0,5, samt

4. tjugofem procent av de nettodriftskostnader som är hänförliga till sådana avtal under föregående räkenskapsår som inte är förenade med någon placeringrisk för försäkringsbolaget och där det belopp som ska täcka driftskostnaderna inte är bestämt för längre tid än fem år.

För försäkringar enbart för dödsfall ska vid tillämpning av andra stycket 3 i stället för tre tiondels procent gälla en tiondels procent om försäkringstiden är högst tre år och femton hundraedels procent om försäkringstiden är längre än tre år men högst fem år.

Solvensmarginalen för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 3 b § första stycket klass 4 ska bestämmas till summan av ett belopp beräknat enligt andra stycket 1 och solvensmarginalen enligt 25 §.

Solvensmarginalen för försäkringar enligt 2 kap. 3 b § första stycket klass 1 b (tilläggsförsäkring) ska beräknas enligt 25 §.

Om återförsäkringsavtalen har försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår eller om avtalen leder till en endast obetydlig risköverföring, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att det avdrag som gjorts på grund av avgiven återförsäkring ska minskas. Om den som har mottagit återförsäkringen är auktoriserad i en annan stat inom EES, får ett sådant beslut inte ha sin grund i bristande sundhet i återförsäkringsföretagets eller försäkringsföretagets finanser.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att belopp som kan återfås från ett specialföretag enligt avtal om riskövertagande får användas för att minska solvensmarginalen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur beräkningen enligt fjärde stycket ska ske.

24 §²¹ Kapitalbasen för skadeförsäkringsrörelse får omfatta följande poster:

1. inbetalat aktiekapital eller inbetalat garantikapital,
2. övrigt eget kapital med avdrag för utdelning, samt
3. obeskattade reserver.

Utjämningsreserven som ska skuldäckas enligt 9 § får inte ingå i kapitalbasen.

För försäkringsbolag som tillämpar diskontering av försäkringstekniska avsättningar för oreglerade skador ska, i fråga om försäkring som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 3–18 och motsvarande återförsäkring, kapitalbasen minska med skillnaden mellan odiskonterade och diskonterade försäkringstekniska avsättningar. För sådan försäkring som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 1 och 2 samt motsvarande återförsäkring ska diskontering av de annuiteter som ingår i avsättningarna göras.

Finansinspektionen får, med den begränsning som framgår av andra stycket, i ett enskilt fall besluta att också andra poster än de som anges i första stycket får ingå i kapitalbasen.

25 §²² Solvensmarginalen enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska för skadeförsäkringsrörelse och återförsäkring bestämmas med utgångspunkt i premieindex eller skadeindex. Vid beräkningen ska premie-, ersättnings-, avsättnings- och regressbelopp som avser försäkringsklasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13 eller motsvarande återförsäkring ökas med 50 procent.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får ifråga om återförsäkring meddela föreskrifter om motsvarande höjningar av beräkningskriterierna för solvensmarginalen för andra försäkringsklasser än de motsvarande klasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13.

Premieindex grundas på det högsta av

1. ett belopp som uppgår till under det föregående räkenskapsåret förfallna premier brutto för direkt försäkring och mottagen återförsäkring med avdrag för dels däri ingående skatter och avgifter, dels premier för under samma tid annullerade försäkringsavtal, eller

2. bruttovärdet av de intjänade premierna.

Premieindex utgörs av arton procent av det högsta beloppet enligt tredje stycket, till den del beloppet motsvarar högst femtio miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager, och sexton procent av återstoden.

Skadeindex grundas på ett belopp bestående av

1. genomsnittet av utbetalda ersättningar brutto eller kostnader för utförd assistans i direkt försäkring och mottagen återförsäkring för vart och ett av

²¹ Senaste lydelse 2004:1179.

²² Senaste lydelse 2003:510.

de tre föregående räkenskapsåren med avdrag för erhållna regressbelopp under samma tid, samt

2. en tredjedel av avsättningen för oreglerade skador brutto i direkt försäkring och mottagen återförsäkring vid det föregående räkenskapsårets utgång minskad med en tredjedel av avsättningen för oreglerade skador brutto i direkt försäkring och mottagen återförsäkring vid början av den treårsperiod som slutade med det föregående räkenskapsårets utgång.

Skadeindex utgörs av tjugosex procent av detta belopp till den del beloppet motsvarar högst trettiofem miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager, och tjugotre procent av återstoden.

Om försäkringsrörelsen huvudsakligen omfattar kreditförsäkring eller försäkring som omfattar risker till följd av storm, hagel eller frost, ska dock beräkningen enligt femte stycket beräknas på grundval av de sju föregående räkenskapsåren.

Solvensmarginalen utgör det högsta av premieindex eller skadeindex, multiplicerat med en kvot som för de tre närmast föregående räkenskapsåren motsvarar förhållandet mellan, å ena sidan, summan av utbetalda ersättningar och förändringen i avsättningen för oreglerade skador efter avdrag för återförsäkrares andel samt, å andra sidan, summan av utbetalda ersättningar och förändringen i avsättningen för oreglerade skador utan avdrag för återförsäkrares andel. Kvoten får dock inte understiga 0,5.

Om försäkringsbolagets verksamhet inte har pågått så länge som förutsätts enligt bestämmelserna om skadeindex i fjärde och sjätte styckena, ska solvensmarginalen beräknas med utgångspunkt i premieindex.

Om den beräknade solvensmarginalen för ett försäkringsbolag är lägre än föregående års solvensmarginal, ska solvensmarginalen i stället bestämmas till solvensmarginalen för föregående år multiplicerad med förhållandet mellan de tekniska avsättningarna för oreglerade skador vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret och de tekniska avsättningarna för oreglerade skador i början av det närmast föregående räkenskapsåret. Vid beräkningarna ska återförsäkring inte ingå i de tekniska avsättningarna. Kvoten får inte överstiga ett.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att statistiska metoder används för bestämmande av andelen premier, ersättningar, avsättningar och regressbelopp som avser försäkringsklasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13 eller motsvarande återförsäkring.

Om återförsäkringsavtalen har försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår eller om avtalen leder till en endast obetydlig risköverföring, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att det avdrag som gjorts på grund av avgiven återförsäkring ska minskas. Om den som har mottagit återförsäkringen är auktoriserad i en annan stat inom EES, får ett sådant beslut inte ha sin grund i bristande sundhet i återförsäkringsföretagets eller försäkringsföretagets finanser.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att belopp som kan återfås från ett specialföretag enligt avtal om riskövertagande får användas för att minska solvensmarginalen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkning av solvensmarginal för återförsäkring av livförsäkring enligt bestämmelserna för livförsäkring i 23 §,
2. beräkning av kostnader för utförd assistans, och
3. annan beräkning av solvensmarginalen för sjukränta.

26 §²³ För direkt livförsäkringsrörelse och återförsäkringsrörelse gäller följande.

Garantibeloppet enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska uppgå till ett belopp som motsvarar tre miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om höjning av garantibeloppet för återförsäkring.

Om ett försäkringsbolag bedriver både direkt skadeförsäkringsrörelse och återförsäkring, gäller kravet på ett garantibelopp på tre miljoner euro enligt andra stycket och höjningar som följer av föreskrifter som har meddelats med stöd av andra stycket bara om verksamheten avseende återförsäkring är av sådan storlek att

1. mottagna premier för återförsäkring uppgår till mer än 10 procent av samtliga premier eller överstiger 50 miljoner euro, eller
2. försäkringstekniska avsättningar för återförsäkring uppgår till mer än 10 procent av samtliga försäkringstekniska avsättningar.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i ett enskilt fall besluta att garantibeloppet för ömsesidiga försäkringsbolag sätts ned med högst en fjärdedel.

Kapitalbasen ska intill en tredjedel av solvensmarginalen motsvaras av poster som anges i 22 § första stycket 1–3 och, efter godkännande från Finansinspektionen, dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar i den utsträckning sådana dolda reserver inte är av exceptionell natur. Detsamma gäller garantibeloppet, om det är större än en tredjedel av solvensmarginalen.

27 §²⁴ För direkt skadeförsäkringsrörelse gäller följande.

Garantibeloppet enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska uppgå till ett belopp som motsvarar två miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager. Om rörelsen omfattar försäkring eller risk som hänför sig till någon av klasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 10–15, ska dock garantibeloppet uppgå till ett belopp motsvarande tre miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindex, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i ett enskilt fall besluta att garantibeloppet för ömsesidiga försäkringsbolag sätts ned med högst en fjärdedel.

Kapitalbasen ska intill en tredjedel av solvensmarginalen motsvaras av poster som anges i 24 § första stycket 1–3, med den begränsning som följer

²³ Senaste lydelse 2003:510.

²⁴ Senaste lydelse 2003:510.

av andra stycket, och, efter godkännande från Finansinspektionen, dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar i den utsträckning sådana dolda reserver inte är av exceptionell natur. Detsamma gäller garantibeloppet, om det är större än en tredjedel av solvensmarginalen.

7 a kap.

1 §²⁵ En försäkringsgrupp enligt denna lag består av

1. ett försäkringsbolag och
 - a) dess dotterföretag eller intresseföretag som är försäkringsföretag,
 - b) försäkringsföretag med vilket försäkringsbolaget har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning,
2. ett försäkringsbolag och dess moderföretag som är
 - a) ett försäkringsholdingföretag eller
 - b) ett utländskt försäkringsföretag med hemvist utanför EES, eller
3. ett försäkringsbolag och dess moderföretag som är ett annat företag än som avses i 1 och 2 men som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Det som föreskrivs i detta kapitel i fråga om intresseföretag ska även gälla företag som inte är ett dotterföretag eller intresseföretag, om ägandet i företaget direkt eller indirekt uppgår till minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster.

12 kap.

9 a §²⁶ Skadeförsäkringsbolag som meddelar försäkring enligt 2 kap. 3 a § första stycket klass 14 (kreditförsäkring) eller motsvarande återförsäkring ska upprätta en utjämningsreserv för förlusttäckning inom denna försäkringsklass. Avsättningar till utjämningsreserven ska göras till dess den uppgår till ett belopp som motsvarar 150 procent av den högsta årliga premieintäkten för egen räkning under de fem föregående räkenskapsåren. Avsättningarna ska för varje räkenskapsår motsvara 75 procent av det tekniska överskottet i kreditförsäkringsrörelsen. Avsättningarna får dock inte överstiga tolv procent av premieintäkten för egen räkning. Återföring från utjämningsreserven får göras bara för att täcka ett tekniskt underskott i kreditförsäkringsrörelsen.

Första stycket behöver inte tillämpas av bolag vilkas årliga premieintäkt av kreditförsäkring understiger fyra procent av bolagets totala premieintäkt och ett belopp motsvarande 2 500 000 euro.

19 kap.

1 §²⁷ Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att verksamheten i ett försäkringsbolag bedrivs i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar försäkringsbolagets näringsverksamhet.

²⁵ Senaste lydelse 2006:533.

²⁶ Senaste lydelse 1999:600.

²⁷ Senaste lydelse 1999:600.

Inspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter och Europeiska gemenskapernas kommission i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

När ett försäkringsbolag har påbörjat sin verksamhet, ska styrelsen och verkställande direktören genast underrätta Finansinspektionen om det.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2008.

2. Ett försäkringsbolag som bedriver återförsäkringsverksamhet och som före den 10 december 2005 har beviljats koncession behöver inte tillämpa bestämmelserna i 1 kap. 3 b § tredje stycket före den 11 december 2008.

3. Ett försäkringsbolag som före den 10 december 2005 har beviljats koncession som innefattar återförsäkring av skadeförsäkring behöver inte tillämpa det nya kravet på garantibelopp enligt 7 kap. 26 § andra stycket före den 11 december 2008.

På regeringens vägnar

MATS ODELL

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)

